

растения да говорятъ, като словесни, както сж Есопо-
еы тѣ приказки, а намѣреніе то му е нѣщо нравствен-
ное то писватъ, много пѣти послѣ басня та, и ся дума
Епимиѣ. Аполога го употребяватъ и Церковни тѣ, и
Възкашни оратори, и въ писма ся употребява: Басня та
ся дѣли на Баснословіе (Митологія) за еллински тѣ бого-
ве, които аллигорически употребявахъ за различни есте-
ственни нѣща, и за измыслени приказванія та. Басня
та, и най много Апологъа треба да ся сочинява съ
много простота и ясность.

45-о. Увеличеніе (Гипербола) е, единъ Тропъ,
кой то докарва силъ и красотъ на слово то, но треба
голъмо вниманіе. то, ако е велико подлежаще то, пред-
ставлява го, най велико, ако е мало, най мало: Обикновен-
но, и въ разговора употребяватъ Гипербола н. п. „душо
моя,“ „очи мои,“ „кога то ся отдѣлъ отъ тебе, тежакъ
ми ся вижда живота, тупъ ся, устарявамъ всяка година
по единъ вѣкъ, благополученъ е, кой то, или не тя е по-
зналъ, или никоги не ся отдалечява отъ тебе.“ (P. L. Sou-
rier).

Въ увеличеніе укорително подпадатъ млади тѣ, и кои
то иматъ живостно мечтаніе, и най много Азіатски тѣ на-
роди обичатъ Гипербола тѣ. Зато добро е да не ся у-
чатъ тойзи способъ млади тѣ, дору не имъ узрѣтъ зна-
нія та та, чрезъ време то и опыта, и да гледатъ и колко
то ся останали отъ старо време отъ Азіатски тѣ народы
да ги отбѣгватъ.

46-о. Насмѣшка (Иронія, *illusio*) ся дума, ко-
га то друго мыслимъ, а противно то на то говоримъ; тя
става, или съ една речъ, или съ цѣль періодъ, н. п.
„да видимъ сега какво ще излезе отъ прифалены тѣ ви-
училищны надзиратели.“ Видове на иронія та сж, Сар-
казмъ, Миктиризмъ, Диасирмъ, тукъ нареждатъ и Астеизма,